

Woord vooraf

Arko Oderwald

To be alive is to have an open mind. This is not easy to do.

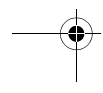
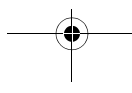
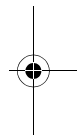
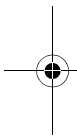
Dit zijn de openingsszinnen van de roman *Fine*, de roman die Samuel Shem in 1985 publiceerde na zijn debuutroman, *The house of God*. Het is denk ik zijn minst bekende roman. Maar de beginzinnen laten duidelijk zien wat Stephen Bergman, de man achter de naam Samuel Shem, beweegt in zijn schrijverschap en wat ook ten grondslag ligt aan zijn eersteling, *The house of God*.

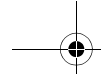
The house of God is tot op de dag van vandaag al 30 jaar lang ongeëvenaard als satire op het ziekenhuis en de manier waarop de dokters daar denken. Een satire waar, anders zou het geen goede satire zijn, veel waarheid in schuilt.

Wat vaak vergeten wordt is dat in de genadeloze satire van *The house of God* veel compassie schuilgaat. Compassie met artsen die proberen te zorgen voor hun patiënten en compassie met patiënten die in het ziekenhuis de regie over hun lijden niet zelden verliezen. Wie Samuel Shem heeft gevolgd en ook zijn laatste boek uit 2008, *The spirit of the place*, heeft gelezen, kan met mij constateren dat als de satire verdwenen is, er compassie overblijft. Die compassie krijgt in zijn laatste boek de gestalte van een ouderwetse huisarts die zijn klantjes kent, en ze dus zorg op maat kan leveren. Dat is de rode draad door vrijwel al het werk van dokter Stephen Bergman.

De reden van deze uitgave van de Nederlandse vertaling ontsprong aan een ander project, het boekje *Maison Dieu*, over dertig jaar *The house of God*, dat bij De Tijdstroom onder mijn redactie is verschenen. Tijdens dat project bleek weer eens hoe actueel *The house of God* nog steeds is. Vanwege die actualiteit wordt *The house of God* over de hele wereld nog steeds gelezen en bejubeld.

Wat ook bleek was dat de Nederlandse vertaling, die al twee keer eerder is uitgegeven, zelfs via het tegenwoordig zo goed georganiseerde tweedehandsboekencircuit op geen enkele manier meer te bemachtigen valt. Het kostte mij toen niet veel moeite om zowel De Tijdstroom als Stephen Bergman er van te overtuigen dat naast het boekje over *The house of God* ook *The house of God* zelf het verdiende om nogmaals als Nederlandse vertaling te verschijnen. Eerdere uitgaven van deze vertaling zijn verschenen

onder de titel *Het gasthuis*. Wij hebben er voor gekozen de titel letterlijk te vertalen in *Het huis van God*. Bas Sebus, die alle omslagen voor de boeken in de reeks Literatuur en Geneeskunde van De Tijdstroom maakt, maakte voor deze nieuwe uitgave een prachtig schilderij dat als basis diende voor de drie boeken die vrijwel tegelijkertijd verschijnen over het ziekenhuis: *Maison Dieu*, *Opname* en *Het huis van God*. Helaas voor Stephen Bergman was het schilderij al verkocht toen hij het voor het eerst onder ogen kreeg. Desondanks verleende hij welwillend zijn medewerking aan deze uitgave.

Ik hoop dat dit boek ook voor de artsen die in 1978 nog niet geboren waren nog steeds een bron van inspiratie kan zijn.

